

ข่าวงานชุมนุมศีลมหาสนิทนานาชาติ ที่ประเทศฮังการี

งานชุมนุมศีลมหาสนิทนานาชาติครั้งที่ 52 ณ จัตุรัสวีรบุรุษ (Heroes' Square)

กลางกรุงบูดาเปสต์ ประเทศฮังการี วันอาทิตย์ที่ 5 ก.ย. 21 ในวันนี้จะมีเด็ก ๆ เยวชนเยอะมากเป็นพิเศษ

เพราะมีเด็ก ๆ จำนวนหลักพันเข้าพิธีรับศีลมหาสนิทเป็นครั้งแรก (First Communion)

ก่อนเริ่มพิธีมีการแสดงวัฒนธรรมท้องถิ่นแสดงเอกลักษณ์ของชาวฮังการีและคริสตศาสนา

พระสันตะปาปาฟรานซิสจะเสด็จเป็นประธานในมิสซาพิธีปิดวันอาทิตย์ที่ 12 ก.ย. 21

สารวัด <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< OUR LADY OF LOURDES CHURCH >> บางแสน

ปีที่ 27 ฉบับที่ 1386 วันอาทิตย์ที่ 19 กันยายน 2564/2021

อาทิตย์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา

มะระโก 9:30-37

“ใครที่ต้อนรับเด็กเล็ก ๆ เช่นนี้ในนามของเรา ก็ต้อนรับเรา”

ข้อคิด

การเสี้ยมละรับใช้คนอื่นนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่พระเป็นเจ้าเรียกร้องเราแต่ละคน ได้กระทำใน แต่ละวัน การช่วยเหลือคนยากไร้ ผู้ที่ขาดโอกาสทาง สังคม เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่คริสชนทุกคน ควรจะปฏิบัติ เป็น ประจำเพื่อส่งเสริมความเชื่อว่าพระเป็นเจ้า ทรงอยู่เคียงข้างผู้คนที่ซัดสนและ ยากไร้เสมอ การยกตนข่มคนอื่น ถือเป็นการ ปฏิบัติที่ไม่ส่งเสริมความเชื่อของคริสชน พระเยซูเจ้า เป็นแบบอย่างให้กับเรา ในการ เป็นสุภาพ ต่อ ทุกคน ที่ได้มีความสัมพันธ์กับ พระองค์ การเป็นผู้รับ ใช้ต้อง มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงานรับผิดชอบหน้าที่ของเรา อย่างดีในแต่ละวัน เพื่อความดี เหล่านี้ จะส่งเสริมความเชื่อของเราแต่ละคนอย่างดี

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

วันจันทร์ที่ 20 ก.ย.21 ระลึกถึง น.อัครูว์ กิม เต็กอ้น พระสงฆ์ น.เปาโล จง ฮาซัง และเพื่อนมรณสักขีชาวเกาหลี

วันอังคารที่ 21 ก.ย.21 ฉลองนักบุญมัทธิว อัครสาวก และผู้นิพนธ์พระวรสาร

วันพฤหัสบดีที่ 23 ก.ย.21 ระลึกถึง น.ปีโอ แห่งปีเอเตรลชีนา พระสงฆ์

วันอาทิตย์ที่ 26 ก.ย.21 สัปดาห์ที่ 26 เทศกาลธรรมดา

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

สัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์

หมวด 8 สิ่งประดิษฐ์ (Artifacts)

คีมปากนกแก้วหรือกรรไกรเล่มใหญ่ (Pincers, Shears) เป็นเครื่องหมายของนักบุญอากาธา เพราะเธอถูกตัดเต้านมด้วยคีมปากนกแก้วหรือกรรไกรเล่มใหญ่ แบบที่ใช้ตัดกิ่งไม้และขนแกะ นอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องหมายหนึ่งของนักบุญออลโลเนียแห่งเมืองอเล็กซานเดรีย ผู้ถูกทรมานด้วยการใช้คีมปากนกแก้วถอนฟันออกทีละซี่

ข้อคิดสะกิดใจ

สัมผัสศีล

คนมีค่า กว่ากัน ด้วยธรรมศีล
คนไร้ค่า กว่ากัน ด้วยมานมล
สัมผัสของคนดี มีศีลสัจจ์
สว่างเลิศ เพริศฟ้า ชลดิน

ใช้ที่ดิน จินดา ฐานะผล
ประพุดิตน ฉลขัว มั้วราคิน
ใสสะอาด ผัดมุต พิสุทรีสิน
ขจรจันต์ อินทรีย์ บูริรมย์ ๗

พระสันตะปาปาฟรานซิสเสด็จเยือนฮังการี

พระสันตะปาปาฟรานซิสเสด็จเยือนฮังการี เพื่อเป็นประธานประกอบพิธีมิสซา

ปิดงานชุมนุมศีลมหาสนิทนานาชาติ ครั้งที่ 52 กรุงบูดาเปสต์ ประเทศฮังการี

ในวันอาทิตย์ที่ 12 ก.ย. 21 ณ จัตุรัสวีรบุรุษ (Heroes' Square) แม้จะเป็นพิธีมิสซาในช่วงเวลาประมาณเที่ยงวัน แต่ก็มีประชาชนจำนวนมากที่มาร่วมรับเสด็จตามท้องถนน และมีส่วนร่วมในการเสด็จเยือนอันแสนสั้นนี้

ประกาศวัดบางแสน

หากพี่น้องไม่สะดวกผ่านไปวัดในช่วงนี้

จะใช้วิธีโอนเงินทำบุญ- ขอมิสซา

ธนาคารกรุงไทย สาขาบางแสน

ชื่อบัญชี นายสมศักดิ์ พรประสิทธิ์

เลขบัญชี 679-3-93587-9 (บัญชีออมทรัพย์)

อาทิตย์ชวนคิด

สร้างความสุขแท้ให้ตนเอง

ในชีวิตของเรา บางครั้งเราตกเป็นทาสของหลายสิ่งหลายอย่าง ทั้งที่เราเห็นได้และไม่ได้ ทั้งที่เรารู้ตัวและไม่รู้ตัว ทั้งที่เรที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม ทั้งนี้การเป็นทาสในทางหรือสิ่งที่ไม่ดี จะนำพาเราไปสู่หายนะ และในทางตรงกันข้าม การเป็นไทหรือเป็นอิสระในความชั่วร้าย จะนำพาเราไปสู่หนทางแห่งความรอดพ้น ความสุขที่แท้จริงเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราไม่ยึดติด ไม่ตกเป็นทาส ไม่สร้างห่วงให้กับตนเองในสิ่งภายนอกจนลืมความสำคัญสูงสุดในจิตใจ สิ่งสำคัญมิใช่รถโซลลาค หรือเครื่องหมายที่บ่งบอกว่าเราจะได้รับความสุข แต่ขอให้เราโดยการไม่ตกเป็นทาสของความชั่วร้าย อกายมุข และสิ่งล่อลวงที่จะนำเราไปสู่ความล้มเหลวของชีวิต

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

เลขที่ 167 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เมิดทรายใต้พระแท่น

- พี่น้องที่รัก - แม้ว่าเรายังอยู่ในสถานการณ์เข้มงวด ช่วงระบาดของโควิด -19 ดูเหมือนทุกอย่างตกอยู่ในภาวะซบเซากันไปทั่ว ... แต่วันเวลาก็ล่วงผ่านไปไม่รีรอ เราอยู่ในครึ่งหลังของเดือนกันยายน อีกประมาณ 3 เดือนกว่า ก็จะสิ้นปี ค.ศ. 2021 อะไร ๆ ที่ผ่านมา พาให้มวลชนลำบาก และสูญเสียกันมากมาย อะไร ๆ ที่กำลังเป็นอยู่และที่กำลังจะเกิด ก็ยิ่งยากที่จะคาดการณ์ได้ - วิถีชีวิตของเราคริสตชน ก็อยู่ร่วมเส้นทางกับมวลชนทั้งปวง ... หากแต่ เราต้องไม่ดำเนินชีวิตโดยไม่มีพระเจ้านะคะ
- ในยุคของเรา การเข้าถึงพระวาจาของพระเจ้า เป็นเรื่องสะดวกตายในชีวิตประจำวัน แม้การร่วมมิสซาและการสวดภาวนา เราก็สามารถเข้าถึง และเข้าร่วมส่วนได้หลากหลายรูปแบบ และสถานที่... ขอให้พี่น้องใช้โอกาสนี้ ให้เกิดประโยชน์จริง ๆ นะครับ จงทำจิตใจเป็นเหมือนดินที่ "เมล็ดพืชพันธุ์ดี" มีโอกาสงอกและหยั่งรากลึก เพื่อให้ลำต้นเติบโต ... นี่คือการปฏิบัติจริงของเรา ... อย่าปล่อยปละละเลยครับ
- อันว่าพระวาจาของพระเจ้าในชีวิตประจำวันนั้น แม้เพียงไม่กี่ประโยค หรือเพียงไม่กี่คำพูดก็มีพลังภาพเพียงพอ หากรับไว้ด้วยชื่นชม ไตร่ตรอง รำพึงและภาวนา ... นักบุญหลายต่อหลายองค์ได้พบหนทางกลับมาหาพระเจ้า เพียงด้วยพระวาจาประโยคสั้น ๆ ประโยคเดียว ฉะนั้นหากพี่น้องมีไบเบิล ไดอารี่ที่บ้าน ขอให้อ่านทุกวัน สวดส่ายประจำเสมอ ทำให้ได้สมาธิเสมอทุกวัน นะครับ
- พระวาจาสดุดีนี้ มาจากจดหมายนักบุญยากอบ (ยก. 3:16 – 4:3) เพียงสั้น ๆ ครับ เข้าใจง่าย ปฏิบัติได้เลย

พี่น้องที่รักยิ่ง ที่ใดมีความอิจฉาริษยาและความทะเยอทะยาน ที่นั้นย่อมมีแต่ความวุ่นวายและความชั่วร้ายนานาชนิด ส่วนปรัชญาอันที่มาจากเบื้องบน ประการแรกเป็นสิ่งบริสุทธิ์ แล้วจึงก่อให้เกิดสันติ เห็นอกเห็นใจ อ่อนน้อม เปี่ยมด้วยความเมตตากรุณา บังเกิดผลอันดีงาม ไม่ลำเอียง ไม่เสแสร้ง ผู้ที่สร้างสันติย่อมเป็นผู้หว่านในสันติ และจะเก็บเกี่ยวผลเป็นความชอบธรรม

การต่อสู้และการทะเลาะวิวาทต่าง ๆ ระหว่างท่านทั้งหลายนั้นมาจากที่ใด? มิใช่มาจากกิเลสตัณหาซึ่งต่อสู้ภายในร่างกายของท่านดอกหรือ?

- สัปดาห์ที่ผ่านมา มีวันฉลองเทิดทูนทางเซนต์ และวันแม่พระระทมทุกข์ต่อเนื่องกัน พี่น้องคงได้ทำให้เป็นวันพิเศษในครอบครัวนะครับ พยายามทำบ้านเรา ที่พักเราให้เป็น "วัดน้อย" ชีวิตเราจะไม่ขาดพระพร ขอแม่พระคุ้มครองและอำนวยการพี่น้องทุกท่านเสมอครับ

..... เจ้าวัด

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

คิดถึงพระให้มากขึ้น

ทุกวันนี้เราแทบจะไม่มีเวลาว่างแม้แต่สักนาทีเดียว บางคนตื่นมาก็คิดเรื่องงาน บางคนก็หยิบมือถือขึ้นมาเปิดอ่าน บางคนเปิดทีวี มีใครที่ตื่นมาแล้วขอบคุณพระก่อนบ้าง...

ทุกวันนี้เรามีเวลาภาวนา คิดถึงพระบ้างมั๊ย ถ้าเราสวดทุกวัน วันละ 10 นาที และถ้าเรามีอายุ 80 ปี เราจะมีเวลาให้พระเพียงแค่ว่า 203 วัน ยังไม่ถึง 1 % ของเวลาชีวิตเราเลย นี่ยังไม่ได้อีกวันที่เราลืมสวด ยังไม่หักชีวิตในวัยเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องของเราอีก สรุปคือเรามีเวลาให้พระน้อยมาก

เราคริสตชนเชื่อว่า ชีวิตในโลกนี้เป็นเพียงชั่วคราว สักวันหนึ่งเราก็ต้องกลับไปหาพระ เราต้องพร้อมอยู่เสมอ เราต้องมีเวลาให้พระมากขึ้น คิดถึงพระมากขึ้น ทุกวันนี้เรามีเครื่องมือเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้ อย่างง่ายดาย เราก็ต้องใช้ให้เป็นประโยชน์ เมื่อได้พบเจอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับพระ ให้เราหยุดคิดถึงพระสักนิดก่อนจะผ่านเลยไป เมื่อเราเจอความทุกข์ยากของเพื่อนพี่น้อง ให้เราภาวนาขอพระทรงช่วยพวกเขา เมื่อเจอเรื่องยิบตลกก็ขอบคุณพระให้พวกเขาด้วย บางทีวิธีง่ายๆ นี้ก็จะทำให้ชีวิตจิตใจของเราดีขึ้น อยู่ใกล้ชิดกับพระมากขึ้นด้วย

กลุ่มหนังสือพัฒนาจริย

หยุดเหนื่อยไหม จะได้ไม่ต้องทำร้ายตัวเอง (ตอนที่ 2)

เป้าหมาย และความหวัง จากที่กล่าวมาจะทำให้ตรงใจในมุมมองหนึ่งว่า ชีวิตที่ยังมีเป้าหมายและความหวัง เราย่อมไม่ยอมปล่อยให้อะไรพังลงไป / และเหล่านั้นมันก็เป็นเพียงมุมมองที่อาจมีเรื่องราวหรือเหตุการณ์ส่ง “ผลกระทบรุนแรง” ต่อเรา ไม่ว่าเป้าหมายหรือความหวังนั้นจะเป็น คน สิ่งของ ความสำเร็จ หรือสิ่งที่มีผลต่อจิตใจ เราในด้านใดด้านหนึ่ง เพราะมันจะทำให้เรารู้สึกสูญเสีย หรือสิ้นหวังได้นั่นเอง แสดงว่าถ้าเราไม่ต้องมีเป้าหมาย เราก็จะไม่ต้องรู้สึกสูญเสีย สิ้นหวังสินะ..

เมื่อคิดต่อไปอีกหน่อย ในคนที่ไม่ได้มีเป้าหมายหรือความหวังใจจริงจัง และดูเหมือนใช้ชีวิตปกติธรรมดา ในเวลาที่ชีวิตเรปกติ แล้วเราไร้ซึ่งเป้าหมาย ก็เหมือนเรากำลังไร้ความหวังใจ ใดๆ ทว่ามองอีกทีในชีวิตที่กำลังเลือนลอย จนเราอาจเลือกไปใช้ชีวิตมกง่าย เพราะไร้สิ่งจูงใจ หรือเติมเต็มหัวใจ อะไรที่ดูสุขง่าย ๆ เราจึงอยากได้และคว้ามามาก่อน เช่น เรื่องกิน เรื่องเฮฮา ปาร์ตี้ ที่ไม่ใช่เรื่องผิด แต่กับคนที่ชีวิตต้องการแต่เรื่องนี้จะใช้เวลาต่อเติมชีวิตด้านอื่นได้อย่างไร... เริ่มทำร้ายตัวเอง

อีกรูปแบบหนึ่ง เวลาได้สิ่งที่เคยเป็นเป้าหมาย เมื่อได้มาแล้วก็อาจเฉลอล่าลายลงไป เช่น เคยอยากได้คนนี้เป็นแฟน แต่มีเป้าหมายเล็ก ๆ เพียงแค่ ต้องการพิชิตใจ เอาชนะ (โดยไม่รู้ตัว) เมื่อได้มาเป็นแฟนแล้ว ก็ถือว่าหมดเป้าหมายไป ส่วนลึกในใจจึงมีแรงกระตุ้นให้ ออยากไปพิชิตใจ คนอื่นต่อ... ผลที่แท้จริงมันจะย้อนแย้งกัน เพราะการที่เราจะทิ้งใครนั้นมันยอมเจ็บปวดเสมอ แต่บางคนก็เหมือนคนชอบทำร้ายตัวเองเช่นนี้โดยไม่รู้ตัว (และทำร้ายคนอื่นด้วย)

คล้ายกันอีกตัวอย่าง ที่บางคนเป้าหมายคือ ทำงานให้ได้เงินเดือนเยอะ พอได้เยอะจุดหนึ่งก็เหมือนหมดเป้าหมายในงาน จึงพยายามไปใช้เงิน ใช้ชีวิตไปในทางที่คิดว่าสนุก ตื่นเต้น เป็นเป้าหมายเลือนลอยแทนที่ และที่สุดชีวิตก็ถดถอยลงไปตามระเบียบ รวม ๆ แล้วในส่วนนี้ เมื่อเราหมดหรือไม่มี เป้าหมาย ก็ไม่จำเป็นต้องมีอะไรให้หวัง เราก็ไม่ต่างจากคนสิ้นหวังที่อยากจะทำร้ายตัวเอง เพียงแต่มองผิวเผินมันอาจไม่ได้เข้าใจง่าย เพราะส่วนหนึ่งเราแอบค่อย ๆ ทำร้ายตัวเองโดยอยากจะทำร้ายตัวเอง มันต้องใช้เวลาหรือเคยมีประสบการณ์มาจึงจะมองเห็น (คล้าย ๆ เหตุผลที่เกิด Midlife crisis หรือวิกฤติวัยกลางคน ก็ดูเป็นเพราะอะไรที่ไม่ต่างกันจากนี้) หยุดเหนื่อยไหม? เหมือนบทความนี้กำลังจะเขียนแบบวนไปเวียนมา ก็เพราะมันเป็นวัฏ (วัฏตะ : วงกลม, วนเวียน) ที่ไร้ความพอดี ชีวิตที่มุ่งเป้าหมายยอมมีวันอาจทำให้สิ้นหวัง แต่ไร้ซึ่งเป้าหมายชีวิตก็ไร้ความหวังไม่ต่างกัน แล้วควรมีหรือไม่มีควรมีเป้าหมายดี? มันก็คือความพอดี เราควรมีเป้าหมายไว้ใม่ว่าง แต่ในบางช่วงเวลา ควรพัก วางออกจากตรงนั้น ไปบ้างในบางคราวโดยอย่างยิ่งเมื่อจิตใจเริ่มถดถอย เช่น หนีไปเที่ยว ไปทำงานอดิเรก ไปใส่ใจครอบครัว ไปลงทุนด้านอื่น ไปเล่นเกมสไปทำสิ่งใด ๆ ที่เกิดประโยชน์ก็ได้ หรือแค่ไม่ส่งผลเสียเกินไปนั้นก็ดี แต่ให้ใ้ตัวเองเป้าหมาย หรือความหวังลงไปก่อน เพราะเมื่อเรา “เลือกไปเอง” ในบางเวลาเช่นนี้ แสดงว่าเรามี “สติ” ที่จะถอยออกมาก่อนปัญหาจะเกิด เราไม่ใช่คนกำลังไม่มีความหวังแล้วเลือนลอยจนหาสุขง่าย ๆ ที่แอบทำร้ายตัวเอง เราเลือกถอยก่อนความรู้สิ้นหวัง (จากเป้าหมาย) จะมาทำร้ายเราได้ด้วยซ้ำ ในมุมมองหนึ่งก็เหมือนได้

ฝึกปล่อยวาง ลองเสียเป้าหมายนั้นไปในตัวชั่วคราว ดึกว่าเราไปถึงจุดที่เราจะไม่รู้ตัว แล้วค่อย ๆ ทำร้ายตัวเอง ทั้งความฝัน เป้าหมาย และความหวังแบบที่ไม่มีพลังจะเรียกอะไรกลับมาอีกได้เลย... อีกหนึ่งบทความที่น่าจะมีประโยชน์แง่คิดกับคนที่ติดบางอย่างในช่วงนี้ หรือคุณคิดว่านี่เหมาะกับใคร จงแชร์ไปให้เขาอ่าน แล้วชวนกันไปหาอะไรไร้สาระทำกันบ้าง วางเป้าหมายลงไปชั่วคราว หยุดเหนื่อยไหม? ตอนนี้อยู่กับเรา □